

Фиқҳ дарслари (134-дарс). Халога кираётганда ўқиладиган дуо (иккинчи мақола)

17:00 / 29.04.2021 2531

1. Қазои ҳожат қилмоқчи бўлган шахс Аллоҳ таолонинг исми ёзилган, шунингдек, малоикалар, «Азийз», «Карим», «Мұхаммад», «Аҳмад»га ўхшаш улуғ исмлар ёзилган нарсаларни ўзи билан бирга олмаслиги керак.

لَحَدَّ أَذِمْلَسَ وَهُيَلَعُهُ لَلَّا لَصُبَّنَلَأَنَّكَ لَأَقُونَعُهُ لَلَّا يَضَرَسَنَأَنَّعَ
يُذْمَرَتَلَأَوَدُواهُ وُبَأَهَاوَرُهَمَتَأَخَعَزَنَعَالَخَلَأَلَّا

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

نَمَجَرَخَ أَذِمْلَسَ وَهُيَلَعُهُ لَلَّا لَصُبَّنَلَأَنَّكَ لَأَقُونَعُهُ لَلَّا كَلَامَنْبَسَنَأَنَّعَ
جَأْمُنْبَأَهَاوَرُهَمَتَأَخَعَزَنَعَالَخَلَأَلَّا
يَنَافَاعَ وَيَذَأْلَأَ يَنَعَبَهَذَأْلَأَ يَذَلَإَهَلَلُدَمَحَلَأَلَّا

Анас ибн Моликдан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон халодан чиқсалар:

«Алҳамду лиллааҳиллазий азҳаба анний ал-азаа ва аъфаний» – «Мендан озорни кетказган ва поклаган Аллоҳга ҳамд бўлсин», дер эдилар».

Ибн Можа ривоят қилған.

4. Үтирганда оғирлигини чап оёғига солиб, икки оёғининг орасини кенг қилиб үтиради. Үшанды чиқадиган нарса осон чиқади.

نَأْ مَلَسَوْهِ يَلْعُّ لَلِ اَقِلَامْ نَبَقَ اَرْسَنْعَ
يَنْ اَرَبْ طَلَا هَوَرْ . يَنْمُيْلَا يَلْعُكَوَنْ :

Суроқа ибн Молик розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бизларни чап оёққа суюниб, ўнгини тик тутишга амр қилдилар».

Имом Табароний ривоят қилған.

5. Заруратсиз гапирмайди.

نَإِفْ نَأَثَدَحَتَيْ أَمْوَاتَرْقَعْ نَعْ نَبَقَ دِيَعَسْ يَبَأَنْعَ
اَقِلَامْ يَلْعُّ لَلِ يَبَنْ لِلِ اَنْعَ ، نَبَقَ دِيَعَسْ يَبَأَنْعَ
ذُوادُبَأْ هَوَرْ . كَلَذَ يَلْعُثْ قَمَيْلَجَوَّزَعَ لَلِلِاَ :

Абу Саъид розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Икки киши қазои ҳожатни ирода қилиб чиқиб, авратларини очиб гаплашавермасин. Чунки Аллоҳ азза ва жалла бундан ғазабга келади», дедилар».

Абу Довуд ривоят қилған.

هِ يَلْعُّ لَلِ اَقِلَامْ نَبَقَ دِيَعَسْ يَبَأَنْعَ
يَذْمُرَتْ لَأُمْلَسْمُهَوَرْ . يَلْعُدْرَيْ مَلَسَفَلُوبَيْهَوَهَ مَلَسَوْ
هَجَأَمْ نَبَأَوْيَئَسَنْلَاوَ :

Ибн Умар розияллоху анҳумодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам таҳорат ушатаётганларида бир киши яқинларидан ўтаётиб салом берган эди, алик олмадилар».

Муслим, Термизий, Насойи ва Ибн Можа ривоят қилишган.

Таҳорат ушатаётган одамга салом бериб бўлмаслиги, салом берган одамга таҳорат ушатаётган одам алик олмаслигини ушбу ҳадисдан билиб оламиз. Бундан олдинги ҳадисда эса қазои ҳожат пайтида оддий гап ҳам гапириб бўлмаслиги айтилган эди.

6. Ҳожатдан ташқари қолиб кетмайди.

Чунки халода кўп қолиш бавосир ва жигар хасталигига сабаб бўлиши мумкин.

7. Ўтириб бавл қилади.

Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам доимо ўтириб бавл қилганлар. Саҳобаларни ҳам тик туриб бавл қилишдан қайтарғанлар.

يَلَعْهُ لِلِّا يَلَصِّي بَنَلَا يَنْأَرْ : لَاقِبَ أَطْحَلَنْ بَرْمُعْ نَعْيِ ذَمْرَتْ لَائِوَرْ
أَمْئَاقُ تْلُبَأَمَفْ ، «أَمْئَاقُ لُبَتْ أَلْرَمُعْ آيِ» : لَاقِفَ أَمْئَاقُ لُوبَأَنَأَوَ مَلَسَوَ
دُعَبْ .

Имом Термизий қилган ривоятда ҳазрати Умар ибн Хаттоб:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам менинг тик туриб бавл қилаётганимни кўриб:

«Эй Умар, тик туриб **бавл қилма**», дедилар. Шундан кейин ҳеч тик туриб **бавл қилмадим**», деганлар.

يَلَعْهُ لِلِّا يَلَصِّي بَنَلَا يَنْأَرْ : لَاقِبَ أَنَمْكَثَدْحَنَمْ : لَاقِفَ أَنَمْكَثَدْحَنَمْ
ذَمْحَأَوَرْ . دَعَاقِ لُوبَيَنَأَكَ آمَرْ وُقَّصُتْ أَلَفَ أَمْئَاقُ لُوبَيَنَأَكَ مَلَسَوَ
يَئَاسَنَلَا وَيِذَمْرَتْلَأَوْ .

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Ким сизга «Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам тик туриб бавл қилар эдилар», деса, тасдиқламанглар. У зот фақат ўтириб бавл қилар эдилар».

Имом Аҳмад, Термизий ва Насойи ривоят қилишган.

8. Шамол эсаётган тарафга, сувга, қабристонга, йўлга, одамлар дам оладиган жойларга, ердаги ёриқ ва тешикларга, меваси бор дарахтнинг тагига ва ғусл қиладиган жойига бавл қилиб бўлмайди.

9. Қазои ҳожатни қиблага олдини ёки орқасини тўғрилаб қилиб бўлмайди.

أَذِلْ أَقْمُلَ سَوْهِيَلَعُّ لِلِّا إِلَصْيَبَنْ لِلِّا نَأْيِرَاصْنَأْلِ بَوْيَأْيَبَأْنَعْ
هَاوَرْ .»أَهُورْ بَدْتَسَنَتْ لَلَوَهَلْ بَقْلَا اُولَبَقْتَسَنَتْ لَلَفَطَئَاعْ لَمُتْيَاتَأْ
سْمَحْ لِلِّا:

Абу Айюб Ансорий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қазои ҳожатга борсангиз, қиблага юзланманг ва унга орқангизни ҳам ўгираманг», дедилар».

Бешовлари ривоят қилишган.

10. Қазои ҳожат қилаётган шахс осмонга, фаржига ва ўзидан чиқаётган нарсага назар солмайди. Қўли билан ҳар нарсаларни ушламайди. Ўнгга ва чапга алангламайди, мисвок қилмайди.

(Тамом)

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди